

[Erhard Jakobsen]

kan det da tænkes, at der ikke bliver folkepension i fremtiden?

Derfor håber jeg at få en klar erklæring i dag om, at der ikke er nogen, der drømmer om at skære ned på folkepensionen, i hvert fald ikke i forhold til den størrelse, den har nu. Det synes jeg er nødvendigt, ikke af hensyn til forsamlingen her, men af hensyn til den meget større forsamling ude omkring i landet.

Må jeg så sige for at gøre det klart, at Centrum-Demokraterne er skeptiske over for de forskellige pensionsplaner. Ikke fordi vi ikke gerne ønsker det, men vi er skeptiske over for det, indtil vi ser nye planer og planer, som bedre kan accepteres af dem, hvis interesser det skal tjene.

Jeg har fuld forståelse for arbejdsgivernes frygt for, at en pensionsordning ikke af lønmodtagerne vil blive opfattet som en ekstra indtægt, og derfor vil de uanset pensionen forlange højere løn.

Jeg er bange for, at der er noget rigtigt i det synspunkt, og derfor må det klart fremgå, at disse ting hænger sammen. Alt det dér med fondssocialisme – jeg har stået i socialisme i så mange år, så det dér det tager jeg ikke så højtideligt – det må man snakke sig til rette med Socialdemokraterne om, naturligvis.

Men for mig er det vigtigt, at man ikke i denne snak om pensioner går hen og glemmer én ting, at under alle omstændigheder vil det jo altså være nogle år, før det begynder at sætte sig spor i en større privat opsparing, og derfor – det skal være det sidste, jeg går ind på i dette indlæg – må vi også gøre noget mere for den private opsparing.

Centrum-Demokraterne har også her været fremme med forslag, som vi selvfølgelig beder om at få realitetsbehandlet, det gælder både forslaget om lejeværdien og også et forslag, som vi første gang fremsatte allerede i 1973, hvor vi sagde: Hvorfor ikke belønne folk direkte, ikke noget til ære for de store, men netop for de små? Der er måske en million mennesker i Danmark, der tror, at de ikke kan spare, men jeg er sikker på, at hvis de fik samme skattemæssige belønning for at spare, som man i dag får i straf for at købe på afbetaling, nemlig 20 pct. eller noget i den retning, så ville mange mennesker opdage, at de udmærket kunne spare. Det væsentlige er ikke, hvor meget de sætter i banken eller på anden måde binder, det væ-

sentligste er, at de binder det, så det ikke kommer ud i forbruget. Hvis 1-1½ millioner mennesker skærer deres forbrug ned, så hjælpes der meget på en valutasituation, hvor vi ikke kan forvente, at øget eksport kan klare det hele, dér vil det hjælpe gevaldigt. Derfor beder vi om, at man ikke bare siger, at det nok ikke kan lade sig gøre, men at man realitetsdrøfter spørgsmålet om, hvordan vi kan få lokket almindelige mennesker til at spare mere, end de har gjort før.

Den konklusion, vi har draget af det, vi har hørt under statsministerens redegørelse i dag, er, at der er ikke så megen grund til at være skeptisk over for, skal vi sige de to store parters forhandlinger om et forlig, som der har været, før statsministeren gav sin redegørelse, og før hr. Svend Auken holdt sin tale i dag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke statsministeren for åbningsredegørelsen. Den var samlet i tre punkter. Jeg vil også samle min tale i tre punkter.

I det ene punkt vil jeg forholde mig til det, statsministeren var inde på i sin åbningstale, men så har jeg yderligere to punkter, som jeg synes det er væsentligt at vi også får behandlet, men som statsministeren desværre ikke var inde på.

Første punkt handler om den økonomiske situation, hvor jeg gerne vil understrege, at for Kristeligt Folkeparti er nøgleordet den stramme indkomstpolitik. Vi mener også, det er den mest ansvarlige socialpolitik, hvis alle vi, der er i arbejde, er parat til at vise løntilbageholdenhed for at styrke konkurrenceevnen, så vi får skabt nogle flere arbejdspladser, så vi kan få fremstillet nogle flere varer, så vi kan øge eksporten. Derfor er vi enige i, at man bruger skattepolitikken til at tilskynde til en stram indkomstpolitik.

Men har regeringen valgt den rigtige metode, hvor man ensidigt sætter på at lette indkomstskatten? Det vil vi have lov til at sætte et par spørgsmålstejn ved. Vi er meget enige i det, hr. Erhard Jakobsen var inde på, at sammenligner vi vor indkomstbeskatning med indkomstbeskatningen i andre EF-lande, er forskellen på indkomstkattetrykket faktisk ikke så stor i Vesttyskland og Holland sammenlignet med Danmark, hvis man vel at mærke regner alting med. Vi er klar over, at strukturerne er lidt for-